

கி
சனம் தி துன
திருச்சிறமபலா.

திருக்கைலாசபரமபணாதிருவாவடுதலை ஆர்னைசுது
திராவிடமஹாபாஷ்ய கிந்தூரகிய
சிவஞானயோகிகள்
அருளிச்செய்க

காஞ்சிப்புராணம்.

முதற்காண்ட மூலம்

கோடசாவதானம்

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரவர்களாலும்

ஸ்ரீமத் - கா ஏகாம்பரசிவயோகிகள்

மாணிக்கி

கா - ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலும்

இயற்றிய உரையாடு

ஏதாம்பநாதராலயநாராயணர்
கர் - மு - சுப்பராயமுதலியார்
மூம - மெ - லக்ஷ்மணஞ்செட்டியார்
விருப்பத்தியார்
வினனகாஞ்சிப்புரம்
சு - அப்பாசாரிசெட்டியார்

செனனை

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விக்கிரமம் உருவம்

வினா முடிவு

All Rights Reserved

(இ-ள்) ஒன்ன லலா வாட்டும், உலவை படை தேவும் - பகைவனா வாட் டெவ் கொம்பாகிய ஆயுதத்தை யுடைய மூத்தபிள்ளையாரும், பன்னகம்பும் பாயல் திகிரி படை கோவும் மன்ன - ஆதிசேஷனையுடைய பாயலாக உடைய சுதரிசனமென்னுஞ் ச க்கரத்தையுடைய திருமாலும் நிலைபெற, நடை குன்றம் மால் வராயின் ஆர் உயிர் கட்டு - பெரிய அத்திகிரியிர்கண் அரிய உயிர்களுக்கு, என்ன வரமும் அளித்து என் றும் மேவு வார் - அடியவர்க்கு எவ்வரத்தையும் எக்காலத்துங்கொடுத்து எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.

நடைக்குன்றம் யானே இது நடையால் யானேமேல் நின்றலால் சிறப்புருவக வணி. கயமுகாசரன் முதலியோனா வதைத்தலால் ஒன்னலலா வாட்டும் என்றார். என் ன வினாவிடைச் சொற்றிரிபு. (சஎ)

மற்றிதனைக்கற்றேருங்கேட்டோருமாசிலர்க்குச் சொற்றவருமூறுதவிர்த்தென்றுத்தொல்லுலகிற் பெற்றமகவாதிப்பெருஞ்செல்வத்தோடுறைந்து பற்றறுத்துமேலைப்பாபோகமேவுவரால்.

(இ-ள்.) இதனை கற்றேரும் கேட் டோரும் மாசு இலர்க்கு சொற்ற வரும் ஊறு தவிர்த்து - இதனைக் கற்றவருங் கேட்டவருங் குற்றமில்லாதவருக்குச் சொன்ன வரு மிடைபூற்றினின்றூ நீங்கி, என்றும் தொல் உலகில் பெற்ற மகவாதி பெரும் செல் வத்தோடு உறைத்து பற்று அறுத்து மேலை பரபோகம் மேவுவர் - எக்காலத்துந் தொ ன்றுதொட்டுள்ள உலகத்தில் தாம்பெற்ற புத்திரரோடு பெருஞ் செல்வத்துடனிருந்து பாசத்தையறுத்து இறுதியில் பரபோகத்தை யடைவார்கள்.

மற்று அசைநிலை யிடைச்சொல், உறுதல் ஊறு எனநின்றலால் முதனிலை திரிந்து தொழிற்பெயர். விக்கினத்தை யொழித்தருளும் கடவுளாதலால் அவரது சரித்திரத்தைக் கற்றவர்களும் கேட்டவர்களும் பிறர்க்குச்சொன்னவர்களும் அடையும்பயன் இதனை கூறப்பட்டது. (சஅ)

வலம்புரிவிநாயகப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௫௮௬.

சி வா த் த ர ன ப் ப ட ல ம்.

ஒருபோருகொச்சகம்.

அலம்புரிர்வாவிசூழத்திமாமலைமிசை
வலம்புரிவிநாயகன்வரவிதுபோதினா
னலம்புரிபூசைசெய்வில்சிவாத்தானமாம்
புலம்புரிபெருமையைபுகலுதுங்கேண்மினே.

(இ-ள்.) அலம்புரிர் வாவி சூழ் அத்தி மா மலை மிசை வலம் புரி விநாயகன் வரவு இது - ஒலிக்கும் நீர்மயமாகிய தடாகஞ்சூழ்ந்த பெரிய அத்திகிரியின்மேல் வலம் புரிவிநாயகரது வருகையிது, போதினான் வலம் புரி பூசை செய் நவில் சிவாத்தான ம் ஆம் புலம் புரி பெருமையை புகலுதுங் கேண்மின்-தாமனாமலரில் வசிக்கும் பிரமன் நன்மைமிக்க சிவபூசையைச் செய்யும் யாவரும் புகழுஞ் சிவாத்தானமாகிய இடத்தின து விரும்பும் மானியத்தைச் சொல்லுவோங் கேளுங்கள். (க)

ஆதிநாட்சிவனிடத்துதித்தவனருளினும்
பேதியாதுலகெலாம்படைத்திடப்பெற்றுள்ள
சீதநாண்மலர்மிசைத்திசைமுகன் தன்னை மான்
முதுலகோடுமுண்டாக்கினன் முறைமையால்.

(இ-ள்.) ஆதி நாள் சிவன் இடத்து உதித்து அவன் அருளினால் - முன்னுளில் சிவபெருமான் இடப்பாலிற்றேன்றி யப்பெருமான் நிருவருளால், உலகு எல்லாம் பேதியாது படைத்திட பெற்றுள்ள சீதம் நாள் மலர் மிசை திசை முகன் தன்னை-எல்லாவுலகங்களையும் பேதியாமல் படைக்கப்பெற்றுள்ள குளிர்த அன்றலர்த தாமமாமலர் மேலுள்ள பிரமனை, மால் முது உலகோடும் முறைமையால் உண்டாக்கினன் - திருமால்தொன்றுதொட்டுள்ள உலகத்தோடு முறையார் சிருட்டித்தான்.

இடப்பாலிற் நிருமால்தோன்றினமையைப் பின்னர்க்கான்க. (உ)

விதுமுடிப்பிரான் நிருக்கயிலையின்மேயினான்
பொதுவறத்தொழுதனன்போற்றிநின் றுனாசெய்வான்
மதுமலர்ப்பொகுட்டணிமாளிகைப்பண்ணவன்.

(இ-ள்.) அது மனத்து எண்ணினான் அருக்கறுத்து இளநிலா விது முடிபிரான் திருக்கயிலையின் - அதனை மனத்திற்கருதிப் பொழுதுமைப்பட்டு இளங்கிரணத்தையுடைய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய பெருமானது திருக்கயிலையை, மதுமலர் பொகுட்டி அணி மாளிகை பண்ணவன் மேயினான் - தேன்சிந்துத் தாமரையின் பொகுட்டை யாதனமாகவுடைய பிரமணடைந்து, பொது அற தொழுதனன் போற்றிநின் று உரை செய்வான் - தனக்குரிமையாகத்தொழுது துதித்துநின்று கூறுவான்.

தன்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கியருள்செய்யு மிறைவன் அச்சிவபெருமானேயாதலால் பொதுவறத்தொழுதனன் என்றார். (ங)

பெருமநின்னிடப்புறத்தரிதனைப்பெற்றனை
யருளொடும்வலப்புறத்தென்னை யின்றளரித்தனை
யுருவவைகுந்தமுஞ்சத்தியவுலகமு
மிருவரும்பெற்றுளெமெந்தைநின்னருளினால்.

(இ-ள்.) பெரும நின் இடப் புறத்து அரிதனை பெற்றனை-பெருமானே உனது இடப்புறத்தில் திருமாலைப்பெற்றாய், அருளொடும் வலப்புறத்து என்னை ஈன்று அளித்தனை - அருளொடும் வலப்பாலென்னைத் தந்தாய், எந்தை நின் அருளினால் உருவவைகுந்தமும் சத்திய உலகமும் இருவரும் பெற்றுளோம் - என்றந்தையே உனது கிருபையால் வடிவம்வாய்ந்தவைகுந்தத்தையுஞ் சத்திய உலகத்தையும் நாங்களிருவரும் பெற்றோம்.

இது சுருகிவாக்கியமாதலால் தேவரீர் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுக்கரணபுவனபோகத் தருதற்பொருட்டி திருமாஸையும் என்னையுந் தந்தனை யென்பான் இடப்புறத்தரிதனை வலப்புறத்தென்னை யின்றருளினையெனவும், எங்களுக்கு ஓர் தானமாக வைகுந்தமும் சத்தியலோகமும் தந்தனையென்பான் உருவவைகுந்தமுஞ் சத்தியவுலகமும் இருவரும்பெற்றுளெமெந்தைநின்னருளினால் எனவுங் கூறினான். (ச)

படைப்புதுங்காப்பதும்பணியெமக்காக்கினை
தொடைப்பொலங்கொன்றையந்துணர்துறுஞ்சடைமுடி

விடைக்கொடிப்பகவனேவிருப்பொடுவெறுப்பினை
யுடைத்தநின்னருட்கிருவேங்களுமொத்துளேம்.

(இ-ள்.) தொடை பொலம் கொன்றை அம் துணர் துறும் சடை முடி விடை கொடி பகவனே - மாலையாகப் பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றையினது அழகிய பூங் கொத்து நெருங்கிய சடாமுடியையுடைய இடபக்கொடியையுயர்ந்த பகவனே, படைப்பதும் காப்பதும் பணி எமக்கு ஆக்கினை - படைத்தலுங் காத்தலுமாகிய தொழிலை யெங்களுக் கமைத்தாய் ஆதலால், விருப்பொடு வெறுப்பினை உடைத்த நின் அருட்கு இருவேங்களும் ஒத்துளேம் - விருப்பு வெறுப்பென்னும் இரண்டினின்றும் நீங்கிய நின் திருவருளுக்கு நான்களிருவரு மொருதன்மையேம்.

எங்களுக்குத் தானந்தந்தருளினமைபோல ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தொழிலினையுந் தந்தருளினு யென்பான் படைப்பதும் காப்பதும் பணியெமக்காக்கினை யெனவும், அதனெலவ்களிருவர்பாலும் ஒத்த திருவருளையுடையென்பான் விருப்பொடு வெறுப்பினையுடைத்த நின்னருட்கு எனவும், இதனால் காங்களிருவரும் ஏற்றத் தாழ்ச்சியின்றிச் சமமாயுள்ளேமென்பான் இருவரும் ஒத்துளே மெனவுக்கறினான். (இ)

பத்திசெய்துன்னருள்பெற்றுவெம்பாம்பினை
யுத்தமனென்னையிவ்வுலகொடுமீன்றன
னத்திறத்தியானுமம்மாயனோடகிலமுஞ்
சித்தனேபடைக்குமாதிருவுளஞ்செய்குவாய்.

(இ-ள்.) வெம் பாம்பு அனை உத்தமன் - கொடியபாம்பினை மெத்தையாகவுடைய புருடோத்தமனாகிய திருமால், பத்தி செய்து உன் அருள் பெற்று என்னை இவ்வுலகத்தோடுந்தந்தனை, சித்தனே அ திறத்து யானும் அ மாய நோடு அகிலமும் படைக்கும் ஆறு திரு உளம் செய்குவாய் - சித்துவடிவாயுள்ள இறைவனே அப்பகுதியால் யானும் திருமாலோடு எல்லா உலகங்களையும் படைக்கும் வண்ணம் திருவுளஞ்செய்குவாய்.

உன் திருவடிக்கண்பூண்டு என்னிலும் ஏற்றமுடையவனாய் என்னைப்படைத்தனை என்பான் பத்திசெய்து என்னை யிவ்வுலகொடு மீன்றனை எனவும், அதுபோல உன்றிருவடிக்கீழ் யானும் அன்புடைமையால் ஏற்றமுடையவனாய் அவனையுலகோடும் படைக்கவேண்டுமென்பான் அத்திறத்தியானுமம்மாயனோடகிலமும் - சித்தனேபடைக்குமாதிருவுளஞ்செய்குவாய் எனவுக்கறினான். (ஈ)

என்றசொற்செனிமடுத்தெம்பிரானுசெய்வா
னென்றுகேண்மைந்தனையுனக்கிதுவேண்டுமேற்
சென்றுகாஞ்சியினெமைப்பூசைசெய்திருத்தியான்
மன்றவங்கெய்திநீவேட்டவாவழங்குதும்.

(இ-ள்.) என்ற சொல் எம் பிரான் செவி மடுத்து உரை செய்வான் - என்று குறையிரந்த சொல்லைத்திருச்செவியிற் சாத்திக்கூறியருளுவான், மைந்தனே ஒன்று கேண்மைந்தனே ஒன்று நீகேள். உனக்கு இது வேண்டுமேல் காஞ்சியில் சென்று எம்மைப்பூசை செய்து இருத்தி - உனக்கிவ்வரம் வேண்டுமாகில் காஞ்சிப்பதியிற்சென்று எம்மைப்பூசைசெய்திருப்பாய், யான் அங்கு எய்தி நீ வேட்ட ஆறு மன்ற வழங்குதும் - யாம் அங்குவந்து நீ விருப்பியவகையை நிச்சயமாகத் தந்தருளுவோம்.

யார், பெறுதற்கரியதொன்றை விரும்பினார்களோ அதனைப்பெறுதற்குரிய திருப் பதிகாஞ்சியிலெய்தி யெம்மை வழிபட்டாலன்றிப் பெறுதலரிதென்பார் காஞ்சியினெ மைப் பூசை செய்திருத்தி யான் அங்கெய்கியருளுவோம் எனக்கூறியருளினார். (எ)

ஐயுறேலென்றலுமம்புயன் றூழ்ந்தெழுந்
தொய்யெனக்கச்சியிற்போந்துமைகோன் வளர்
கொய்பொழிற்புண்ணியகோடியின்குணதிசை

(இ-ள்.) ஐயுறேல் என்றலும் - நீ சிறிதும் ஐயப்படாதே என்று இறைவன் கூறியருள, அம் புயன் தாழ்ந்து எழுந்து கச்சியில் ஓய் என்ன போந்து - பிரமன் வணங்கி யெழுந்து காஞ்சிப்பதிக்கு வினாந்துபோய், உமை கோன் வளர் கொய்பொழில் புண்ணியகோடியின் குணதிசை - உமையம்மையின் தலைவனாகிய இறைவனெழுந்தருளிய மலர் முதலியனவற்றைக் கொய்தற்குரிய சோலைகூழ்ந்த புண்ணியகோட்சத்தின் கீழ்த்திசையில், எய்து தன் பெயரினால் இலிங்கம் ஒன்று இருத்தினான் - அடைந்து தன் பெயரினாலே சிவலிங்கமொன்று தாபித்தான்.

அங்கெய்கி மன்ற நீ வேட்டவாவழங்குதும் என்பதற்குப்பொருந்த அருளுவோம் என்பார் ஐயுறேலென்றலும் என்றருளினார். எய்து என்னு முதனிலை வினையெச்சத்தின் மேலறிந்தது. (அ)

போக்கரும்பிரமதீர்த்தப்பெயர்ப்பொய்கையொன்
றாக்கினுளங்குநீராடிநல்வினை முடித்
துக்கமாரன்பினுன்மலரொடுத்துடையவன்
பூக்கமழ்சேவடிப்பூசனைசெய்தபின்.

(இ-ள்.) போக்கரும் பிரமதீர்த்தம் பெயர் பொய்கை ஒன்று ஆக்கினான் - அழித்தற்கரிய பிரம தீர்த்தமென்னும் பெயர் வாய்ந்த பொய்கை யொன்றமைத்து, அங்கு நீர் ஆடி நல் வினை முடித்து - அவ்விடத்தில் நீராடி நித்திய முதலியவற்றை முடித்து, ஊக்கம் ஆர் அன்பினால் மலர் எடுத்து உடைய வன்பூ கமழ் சேவடி பூசனை செய்த பின் - உள்ளக்கிளர்ச்சி நிறைந்த அன்பினால் அப் பொய்கையிலுள்ள மலரை யெடுத்து இறைவனது தாமரைமலர்போன்ற மணங்கமழுஞ் செவந்த திருவடிபையப் பூசித்தபின்.

நித்திய முதலியவற்றை முன்னர்க் கூறினும் அங்குக்காண்க, அங்கு என்றமை யால் அப் பொய்கை யென்றும். (க)

தீயவிர்குடங்கையான் திருவுளங்களிவரக்
காயழற்சோமயாகஞ்செயக்கருதின
னாயவக்கருத்துணர்ந்தண்டருமுனிவரு
மேயினராயிடைவிண்ணவர்கோனெழும்.

(இ-ள்.) தீ அவிர்குடங் கையான் திரு உளம் களிவர காய் அழல் சோமயாகம் செய்ய கருதினான் - வேள்வித்தீ விளங்கு முள்ளங்கையையுடைய இறைவனது திருவுளம் களி கூரச்சுட்டு வருத்துந் தீ வாய்ந்த சோமயாகஞ் செய்வக்கருதினான், ஆய அகருத்து உணர்ந்து ஆயிடை அண்டரும் முனிவரும் விண்ணவர் கோனெழும் மேயினர் - ஆகிய அந் தக்கருத்தினையறிந்து அவ்விடத்துத் தேவர்களு முனிவர்களும் இந்நிரானெழும் வந்தார்கள்.

சிவபெருமானார் திருக்கரத்திலேந்தியதி தேவதாரு வரமுனிவரேவிய வேள்வித்தி யாதலால் தீயவிர்குடங்கையான் எனவும், அவரிடத்து ஒன்றுபெறவிரும்பினோர் அவர்க்கு விருப்பமுன தொன்றைச் செய்து பெறுதல் எளிதாதலால் திருவுளங் களிவரக்காயழற் சோமயாகஞ் செயக்கருதினான் எனவுங்கூறினார்.

தேவதாரு வரமுனிவர் ஏவியவேள்வித்தி என்றதை—

“ வன்னியந்தேவுமுட்கவந்திகெனலையார்க்கு
முன்னவனெருகையேந்திமுயலகன் றன்னெமெல்லத்
தன்னடியதனால்வீழ்த்தள்ளியக்கமலத்தானே

வென்னிடையருளாலுள்ளிவிண்ணவர் போற்றநின்றான் ” எனக்கத்தபுராணத்தில்வருதல்காண்க. (க0)

மங்கருந்திறன்மொழிக்கிழத்திவானாட்டவர்

பங்கயன்வேள்வியைப்பற்றுமக்காலையிற்
றுங்கமார்தருக்களிற்றொக்கனளென்பவே.

(இ-ள்.) மங்கு அரும் திறல் மொழிக்கிழத்தி வான் நாட்டவர் தங்களின் நீங்கிநீர் தன் அகத்து உற்றனன் - கெடுதலில்லாத வெற்றி வாய்ந்த நாமகள் தேவர்களினின்று நீங்கி நீரிற் கரந்தனன், பங்கயன் வேள்வியை பற்றும் அகாலையில் துங்கம் ஆர் தருக்களில் தொக்கனன் - பிரமன் யாகத்தைத் தொடங்கிய அக்காலத்தில் உயர்ச்சி வாய்ந்த விருகஷங்களில் வசித்தனன்.

என்ப அசைநிலை.

(கக)

எழில்வளர்நாமகளென்றுமில்வுலகிடை
முழுவினில்வீணையின் முழங்குதிங்குரல்படுங்
குழவினிலிசையெனக்குலவுகின்றாளென்ப
பழமறைமுழுவதும்பன்னுமில்வகையரோ.

(இ-ள்.) எழில் வளர் நாமகள் என்றும் இ உலகிடை முழுவினில் வீணையில் முழங்கு திங்குரல் படும் குழவில் நல் இசை என்ன குலவுகின்றான் என்ன - தோற்றமிக்க கலைமகள் எக்காலத்தும் இவ்வுலகில் வாச்சியங்களிலும் வீணையிலும் ஒலிக்கும் இனிய குரலமைந்த வேயங்குழலிலும் இசையாக விளங்குகின்றாளென்று, பழமறை முழுவதும் இ உகை பன்னும் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் முழுது மில்வகையாகக் கூற நிற்கும்.

தருக்களில் வசித்தமையால் வாச்சியங்களிலும் வீணையிலும் வேயங்குழலிலும் இசைவழுவாகவிருக்கின்றான் என்பது வேதவாக்கியம் என்பார் முழுவினில் வீணையில் முழங்குதிங்குரல்படுங் - குழவினிலிசையெனக்குலவுகின்றான் என - பழமறை முழுவதும் பன்னும் என்றார். (கஉ)

ஆதலிற்காண்கிலானயனுஞ்சாவித்திரி
வேதகாயத்திரியென்னுமின்றாருட
னேதமிறிக்கையுற்றிருமகச்சாலையுட்
போதலுங்கலைமகள்கேட்டுளம்புழுங்கினான்.

(இ-ள்.) ஆதலில் அயனும் காண்கிலான் - ஆதலாற் பிரமனுங் கலைமகளை உணராதவனாகி, சாவித்திரி வேதகாயத்திரி என்னும் மின்னார் உடன். ஏதம் இல் திக்கை உற்

று இருமகம் சாலையன் போதலும் - சாவித்திரி காயத்திரியென்னு மாதர்களுடனே குற்றமில்லாத திக்கைவாய்ந்து பெரிய யாக்காலையுட்செல்ல, கலைமகன்ேட்டு உள்ளம் புழுங்கினான் - நாமகள் கேட்டு மனங் கொடுத்தான்

தனது ஞானசத்தியாகிய கலைமகள் தருக்களிலொளித்தமையாற் காணான் என்பார் ஆதலிற் காண்கிலனயனும் எனவும், தனது இச்சாசத்தியாகிய சாவித்திரியோடும் கிரியாசத்தியாகிய காயத்திரியோடும் வேள்வியைச்செய்து முடிக்கத் தீட்சைபெற்றனன் என்பார் சாவித்திரி வேதகாயத்திரியென்னு மின்றொருடன் ஏதமில்லிக்கையுற்று எனவும், அதுகண்டு மனம் புழுங்கினான் என்பார் உளம் புழுங்கினான் எனவுங்கூறினார். (௧௬)

திருமகச்சாலையைப்பாழ்ப்படச்செய்வலென்
றிருவிசும்புழிநாளிடித்தெனக்கொதித்தெழுந்
தொருநதிவடிவுகொண்டுருகெழத்தோன்றினான்
கருநிலையுயிரொலாயின் நள்காரணி.

(இ-ள்.) கருநிலை உயிர் எல்லாம் ஈன்றருள் காரணி - கருப்பத்தானத்தி லெல்லாவியிற்களையும் பெற்ற கலைமகள், திருமகம் சாலையை பாழ்ப்பட செய்வல் என்று இருவிசும்பு ஊழி நாள் இடித்தால் என்ன கொதித்து எழுந்து - அழகிய வேள்விச்சாலையைப் பாழ்ப்படச் செய்வேனென்று பரந்த மேகங்கள் ஊழிகாலத்தி லெழுந்தாலென்னக் கொதித்தெழுந்து, ஒருநதி வடிவுகொண்டு உருகெழ தோன்றினான் - ஒருநதி வடிவத்தைக்கொண்டு யாவருக்கு மச்சமிக வந்தனன். (௧௭)

மலர்மிசைவருதிசைமுகனுயர்மகவினை புரியிடமே
யலவவனுறையுலகமுமுடனழிவுசெய்திடவெழல்போம்
பலகுமிழிகளிலைதினா துறையில்வுறவகல்ககனத்
தலமிசைநிமிர்விசையொடுவருதகையதுகுலநதியே.

(இ-ள்.) குலநதி - நன்மைவாய்ந்த அந்நதி, மலர்மிசை வருதிசை முகன் உயர்மகவினை புரி இடமே அல்ல அவன்உறை உலகமும் உடன் அழிவு செய்கிட எழல்போல் - திருமாலுந்தித்தாமரையில்வந்த பிரமன் உயர்ந்த யாகத்தொழில் செய்யு மிடமேயல்ல அவன் வசிக்குஞ் சத்தியவுலகத்தையும் வினாந்தழிப்பேனென்றெழுதல்போல், பலகுமிழிகள் அலை தினா துறா பயில்வுற அகல் ககனம் தலமிசை நிமிர் விசையொடு வருதகையது - பல குமிழிகளும் அலைகின்ற தினையும் துறையும் நெருங்கப்பரந்த வீண்டலத்தின்மேல் நிமிர்ந்த விசையோடும் வருந்தன்மையையுடையது. (௧௮)

வரியளியினமுளர்நறைமதுமலரவன்மகவினையைப்
புரிவுறவிடமுதவியதொருபுவியிதவெனவெகுளா
விரிபணமணிவிடவரவிதைவெருவரவுடனெளிய
வரின்றுகடனிலமுழுவதுமகழ்வதுகுலநதியே.

(இ-ள்.) குலநதி - அந்நதியானது, ஒரு புவி இது வரி அளியினம் உளர்நறைமதுமலரவன் மகவினையை புரிவுற இடம் உதவியது என்ன வெகுளா - ஒப்பில்லாத நிலவுலகமாகிய இது வரிவாய்ந்த வண்டின் கூட்டங்கள் பரவத் தேன் சிந்தும் மலரில் வசிக்கும் பிரமன் வேள்வித்தொழிலைச்செய்ய இடந்தந்ததென்று கோபித்து, விரி பணம் மணி விடம் அரவு இறை வெருவா உடல் நெளிய அரில் அறு கடல் நிலம் முழுவதும் அகழ்வது - விரிந்த படங்கள்தோறு மிரத்தினங்களையும் விஷத்தையுமுடைய ஆகிசே

ஷன் அஞ்சவும் அவனுடல் றெளியவுங் குற்றமற்ற கடல்கூழ்த்த வலகமூற்றையுந் தோ

வெள்ளம் பூமியை அசுழ்த்தவருதலை நிலவுலகு பிரமனுக்கு இடந்தத்தென்று கருதி யகழ்த்தது எனக்கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௧௬)

விரவியமறைவீதியுளிமகவினைபுரியுபகரணத்
திரவியமுழுதுதவினவியைவெழுசினமதனும்
பரவியபுனனிநைகழனிகள் பலகயசீரைபொழிவி
ஹரவியல்வளமுழுதழிவுசெய்துறுவதுருவநதியே.

(இ-ள்.) குலகதி - மேன்மைவாய்ந்த அந்நதி, விரவிய மறை விதி உளி மகவினை புரி உபகரணம் திரவியம் முழுதும் இவை உதவின என்ன எழும் சினம் அதனால்- எப்பொருளுமமைந்த வேதவீதியால் வேள்வீத்தொழிலைச் செய்ததற்குக் கருவியாகிய உபகரணங்கள் முழுவதையு மிவைகள் தாராநின்றன என்னும் கோபத்தால், பரவிய புனல் நிறை கழனிகள் பல கயம் நிரா பொழிலின் உரவு இயல் வளம் முழுதும் அழிவுசெய்து உறுவது - பரந்த நீர்நிறைந்த வயலிலும் பல கயங்களிலும் வரிசையாயுள்ள சோலையிலும் உள்ள பெருமையமைந்த வளமுழுவதையும் அழித்து வாராநின்றது.

உளி மூன்றும்வேற்றமைச் சொல்லுருபிடைச்சொல், முழுது என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப்பிரந்த பெயர்ச்சொல்லினிறுதியில் இணைத்தென அறிபொருளில்வந்த முற்றும்மை தொகுத்தல். கழனிகளிலும் சோலைகளிலும் உள்ள வளங்களை நதிவாரி வருதலைக்கவி இவ்வாறத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௧௭)

ஒடிவதுமகமதுதனிலவியுணவருமிருசுடரை
மிடைவழியினிலெதிருறுதலுமெழுவெகுளியினெடுகைப்
பிடியெனவுடன்வினாவொடுகொடுபெயர்வதுபொரவிருகேழ்க்
கடிகெழுமமைமலர்பல கொடுக்கெடுவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி - அந்நதியானது, ஒடிவு அறும் மகம அது
ரும் இருசுடரை இடை வழியினில் எதிர் உறுதலும் எழு வெகுளியினெடு - அழிதலில்லாத அந்தவேள்வியில் அலிப்பாகத்தை யுண்ணவருஞ் சந்திரசூரியர் நடுவழியிலெதிர்ப்பட எழாநின்ற கோபத்தோடு, கைபிடி. என்ன உடன் வினாவொடு கொடு பெயர்வது பொர - கையிலடங்கிய கவளத்தைப்போல அவர்களை ஒருசேர வினாந்துகொண்டு வருவதையொப்ப, கடிகெழு இருகேழ் மமைமலர் பலகொடு கெடுகிடுவது - வாசமிக்க செம்மை வெண்மையென்னும் நிறம்வாய்ந்த தாமரைமலர் பலவற்றையுங்கொண்டு வா

இருகேழ்மமைமலர் என்றது செந்தாமரை வெண்டாமரைகளை. வெள்ளம் சந்திரசூரியர்களை யெதிர்ப்படுதலில்லையாக எதிர்ப்பட்டுப் பிடித்துவருவதுபோல உவமையுருபுத்து கூறினமையால் இல்பொருளுவமையணி. (௧௮)

அயனிடையுறும்வெகுளியினைபொழுதினைவழியவைசேர்
தியல்வதுபொரவெரிமருள்குவளைகளிடையிடையொளிர
வெயரொனவுநைசிதறிடமுலைமிசையணிதுகில்முழறித்
துயல்வரல்பொரவையொடுதினா தொகவருவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி அயனிடையுறும் வெகுளியின் அணை பொழுது - அந்நதி பிரமனிடத்து மிக்க கோபத்தோடு வாராநின்ற காலையில், இணை வழியவை சேந்து இயல்

வது பெரா எரி மருள் குவளைகள் இடை இடை ஒளிர - இரண்டு கண்களுஞ் செந்நிறம் வாய்ந்து வருவதை யொப்ப நெருப்பு மருளுஞ் செங் குவளைகளிடங்கள் தோறும் விளங்கவும், வெயர் என்ன உறை சிதறிட - வெயர்வை போலத் துளிகள் சிந்தவும், முலை மிசை அணி துகில் குழறி துயல்வரல் பொர வனா யொடு திரைதொக வருவது - தனத்தின் மேலணிந்த உத்தரீயந் தடுமாறி யசைதலை யொப்ப மலையோடு அலைகள் நெருங்க வாராநின்றது.

இனை விழியவை சேந்தியல்வது பொர எனவும், வெயர் என எனவும், முலை மிசையணி துகில் குழறித் துயல்வரல் பொர எனவும், உபமேயத்தை யுபமானமாக்கி உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றச் சொல்லுதலால் எதிர் நிலையணி. (௧௬)

அவியுணநிறைசுரர்பலனாயுமலைசெயவெழுசெயல்போற்
கவிழ்தலையனாகுவுடுகளொடுவெதிர்களினொடுகடுகிப்
புவிமுதலறவருபிரளயநிலையுணர்புரையவருஞ்
செவியொடுவிழிவெருவரவருதிறலதுகுலநதியே.

(இ-ள்) குல நதி அவி உண நிறை சுரர் பலனாயும் அலை செய்ய எழு செயல் போல்-மேன்மை தங்கிய நதியானது அவிப் பாகத்தையுண்ணவேள்விச்சாலையில் நிறைந்த தேவர் பலனாயும் வருந்த எழுஞ் செயலைப்போல, கவிழ் தலையன குவடுகளொடு வெதிர் களிநொடு கடுகி - கவிழ்ந்த தலையை யுடையனவாகிய மலைகளொடு மூங்கில்களோடும்விளைந்து, புவிமுதல் அற வரு பிரளயம் நிலையுணர்புரையவரும் செவியொடு விழிவெருவர வருதிறலது - எல்லாவுலகங்களும் வேரோ டறவரும் பிரளயநிலையைக் கண்டுணர்ந்த மேலோருங் காத்தோடு கண்களுங் கேட்டும் பார்த்தும் அஞ்ச வாராநின்ற வன்மையை யுடையது. (௨௦)

அள்ளவிநிறைகளமுழுவதுமழிவுசெய்தபினதனி
னுள்ளுறநடவெனமிகுசினமொடுகறகறவழிபாற்
கள்ளிகன்பலபலகொடுவிடுகணைநுதிநிகரயில்வாய்
முள்ளுடைமுதல்பலபலகொடுமுடுகுவதுயர்நதியே.

(இ-ள்) உயர் நதி அள்ளவி நிறை களம் முழுவதும் அழிவு செய்த பின் - உயர்ந்த நதியானது மிக்க அவிப்பாகம்நிறைந்த வேள்விகளைமுற்று மழிவுசெய்த பின்பு, அதனின் உள்உற நட மிகு சினமொடு கற கறவென வழிபால் கள்ளிகள் பல பல கொடு - அக்களத்தினுள்ளே பொருந்த நடும்படி மிக்க கோபத்தோடு கறகறவென்று பால்வழியும் பல கள்ளிகளையுங்கொண்டு, விடு கணை நுதி நிகர் அயில் வாய் முள் உடை முதல் பல பல கொடு முடுகுவது - எய்யு மம்பினுணியையொத்த கூரிய வாயையுடைய முள் செறிந்த உடைமுதலிய பல முட்செடிகளைக் கொண்டு விளைந்து வாராநின்றது.

கறகற வென கறகற என்னும் ஒலிக் குறிப்புப் பொருள் மேல் நின்ற இரட்டைக் கிளவியாகிய இடைச்சொல்லி னிறுதியில் நிற்கும் எனவென்னும் இடைச்சொல் நட என்னும் பெயர்ச்சத்தி னிறுதியில் நின்றது, செய்யுளாதலால், நடவருவது என்றதற்கு “இடித்து வெளிசெய்து” என்பதற்குக்கூறிய துறைகொள்க. (௨௧)

மேற்படுகலைமகனதயெனவேற்றுருவுசால்பிற்
கேற்புறவவயமவைகளுமேத்தெழிலுருமாறித்
தோற்றியவெனவறன்மிசைவருதுத்திரண்மணிமலர்கள்
போற்றுதுபலகொடியுடனெழில்பூத்தணைவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி மேற்படு கலை மகள் நதியென வேற்றரு உறு சால்பிற்கு ஏற்புந்-
நதியானது மேற்பட்ட கலை மகளானவள் நதியாக வேற்றரு வமைந்த தகுதிக்கேற்ப,
அவயம் அவைகளும் ஏத்து எழில் உரு மாறி தோற்றிய என - முகமுதலிய அவயவங்க
ளும் பலருந் துதிக்கு மழகிய உருவமாறித் தோற்றினவை போல, அறல் மிசை வரு
துதிரள் மணி மலர்கள் போற்றறு பல கொடி உடன் எழில் பூத்த அணைவது - கரும
ணலு மேலே வரும் புனிதமாகிய திரண்ட முத்துகளு மலர்கள்பூத்து விளங்கும் பலபூங்
கொடியுடனே அழகமைந்து வாரா நின்றது.

நதி வடிவமாக வருவமாறிய கலைமகள் அப்பொழுது நிகழுஞ்செய்கையிற் பய
ன்படுதற் பொருட்டு உபமானப் பொருள்கள் கூந்தல்முதலிய உபமேயத்தி னுருவத்
தைக்கொண்டு பரிணமித்தலால் திரிபணியும், கூந்தல் பற்கள் முகமுதலிய வுறுப்புக்
ளாகிய உபமேயப் பொருள்களை அறல் முதலிய உபமானச் சொற்களால் இலக்கண
யாகக் கூறுதலால் உயர்வு நவீந்தியமையுங் கலந்துவருதலாற் கலவையணி. (உஉ)

வருநெறியெதிருறுபுரிசைகண்மாளிகைநிரையகமும்
றுருமிடியெனவதிர் தருமொலியோடொருநதிவடிவாய்ப்
பருவரல்செய்யலிம்முறைவருபாரதிசெயலதனை
முருகவரளியெனவிசைபயிரைதமுனிகண்டான்.

(இ-ள்.) வரும் நெறி எதிர் உறு புரிசைகள் மாளிகை நிரை அகழ் உற்று - வ
ரும் வழியி லெதிர்ப்பட்ட மதில்களின் வரிசைகளையு மாளிகையின் வரிசைகளையு பறி
த்து, உரும் இடியென அகிர் தரும் ஒலியோடு ஒரு நதி வடிவாய் பருவரல் செய்ய இ
முறை வரு பாரதி செயல் அதனை-இடியைப்போல ஒலிக்குங் கோஷத்தோடு ஒரு நதி
யின் வடிவமாய் எல்லா வுயிர்களுக்குந் துன்பஞ் செய்ய இம்முறையாக வருங்கலைமக
ளது செய்கையை, முருகு அலர் அளியென இசைப்பயில் நாரத முனி கண்டான் - வாச
மிக் கமலரில் ஒலிக்கும் வண்டுகளைப்போல நரம்புகளில் விரலா விசையெழுப்பும் நார
தமுனிவன் பார்த்தான்.

“மெல்விரல்கள்வண்டின்கிண்போலப் - பண்ணரம்பின்மிசைப்பயில்” எனச்சி
லப்பதி காரத்திலும் “பசும் பொன்யாழ் - நரம்பு தேனூர்த்தெனத்தீண்டி” சீவகசிந்தா
மணியிலும் வருதலால் முருகவ ரளியென விசைப்பயில் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள்
கூறினாம். (உங)

கண்டுசெய்யசடைகட்டவிழுவோடிமுனிவன்
புண்டரீகனைவணங்கியெதிர்நின்றபுகல்வா
னண்டர்நாயகநின்வேள்வியையழிக்கமுனிவு
கொண்டுவாணிநதியாய்க்குறுகுகின்றனளரோ.

(இ-ள்.) முனிவன் கண்டு செய்ய சடை கட்டு அவிழ ஒடி புண்டரீகனை வண
ங்கி எதிர் நின்ற புகல்வான் - அம் முனிவன் பார்த்துச் செவந்த சடை முடியின் கட்டு
க்குலைந்த விழுவோடிப் பிரமனை வணங்கி யெதிர்நின்ற கூறுவான், அண்டர் நாயக நின்
வேள்வியை அழிக்க முனிவுகொண்டு வாணி நதியாய் குறுகுகின்றன - தேவர்களுக்
குத் தலைவனே உனது யாகத்தை யழிக்கக் கோபங்கொண்டு கலைமகள் ஓர் நதிவடிவ
மாய் வருகின்றனன். (உஃ)

கடிதுநீதடையியற்றுதியெனக்கழறலும்
படியினுன்முகனுளத்திலுமைபங்கரிருசே

வடியிருத்தினனறிந்தனரனைத்துமிறைவர்
நெடியமாயனை விளித்திதுநிகழ்த்தவறுவார்.

(இ-ள்.) நீ கடிது தடை இயற்றுகி என கழறலும்- நீ வினாந்து தடைசெய்வா
யென்று அம்முனிவன்கூற, படியில் நான் முகன் உளத்தில் உமை பங்கன் இருசேவடி.
இருத்தினன் - நிலவுலகில் பிரமனானவன் நனது மனத்தில் உமை யம்மையை யிடப்
பாலிலுள்ள இறைவரது இரண்டு செவந்த திரு வடிக்கையு மிருத்தினன், இறைவர் அ
னைத்தும் அறிந்தனர் நெடிய மாயனை விளித்து இது நிகழ்த்தவறுவார் - இறைவர் எல்
லாவற்றையு மறிந்து நீண்ட திருமாலே யழைத்து இதனைக் கூறுவார்.

பவ நென்னுந் திருப்பெயர்க்காரணத்தால் அடியவர் உனக் கோயிலி லெழுந்
தருளி யிருப்பவராதலின் இருந்தபடி யறிந்தனர் என்பார் இறைவரனைத்து மறிந்தனர்
என்றார். புலன் எனச் சுருதிகூறத் திருநாமத்திற்கும் அப்பொருட்டு. (உரு).

வேள்விரைவரரசவுயர்வேள்வியிறைநாம்
வாழியம்மகமழிப்பநதிவாணிவரலாற்
காழறக்கடி. துகாத்திடுதியென் துகருதார்
பாழிமும்மதிலழித்தவர்பணித்தருளலும்.

(இ-ள்.) வரதராச நீ வேள்வி-வரத ராசனை நீ யாகம், நாம் உயர் வேள்வி இ
றை - நாம் உயர்ந்த யாகத்திற் குரிய பயனை யருள்வோ னாதலினதற் கதிபதி, அமகம்
அழிப்ப வாணி நதி வரலால் - அந்த யாகத்தை யழிக்கக் கலைமகள் நதிவடிவாய் வரு
கையால், சுருதார் பாழி மும்மதில் அழித்தவர் காழ் அற கடிது காத்திடுதி என்று பணி
த்தருளலும் - பகைவரது உயர்ந்த மூன்றுமதில்களையும் அழித்த இறைவர் அக்கலைமகள்
கொண்ட வயிரமற் றினாந்து காப்பாயென்று திருவுளம்பற்ற.

திருமால் வேள்வி வடிவ மெனவும், அவ் வேள்விக் குரிய பயனைத் தந்தருளு
வோன் சிவபெருமா நெனவுஞ், சுருதி கூறுதலால் வேள்வி நீ வரதராச வுயர் வேள்
வி யிறை நாம் என்றனர்.

வேள்வி திருமாலெண்பதும் வேள்விக்கிறைவன் சிவபிரான் என்பதும்—

“ மரகதமேனீமாயவனெச்சமற்றதற்கிறையிளமதியோ
டரவணிபெருமானெனத்தெரிந்திடி யாற்றுவோர்பிறப்பொழிந்துய்வார்
பிரமன்மால்வலாரிமுதலியசுராப்பெருமகத்திறைவரென்றெண்ணி
உரமிசைசெய்வோர்கற்பகாலாந்தமுழுவாரிரௌரவவளற்றில்” எனவரும் சூத
பால் உணர்க, வாழி அசைநிலை. (உசு)

உந்துவேள்வினை காப்பமனமூக்கியெதிர்சென்
றைத்தியோசனையினாகனை விரித்ததன் மிசை
ணமந்துநிலைபோல்வழிமறுத்துமலரோன்
றந்தைகண்வளர்தல்கண்டன்கலைத்தலையியே.

(இ-ள்.) உந்து வேள்வி வினை காப்ப மனம் ஊக்கி எதிர் சென்று ஐந்துயோ
சனையில் நா கனை விரித்து - அவ்விப் பாகத்தைத் தேவர்களுக்குத் தரும் வேள்வித் தொ
ழிலைக் காக்க மனஞ் செலுத்தி யபிமுகமாகச் சென்று ஐந்து யோசனை தூர வளவில்
சர்ப்பசயனத்தை விரித்து, அதன் மிசை மைந்து நீல் மலைபோல் மலரோன் தந்தை
வழி மறுத்து கண் வளர்தல் கலை தலைவி கண்டனன் - பிரமன் றந்தையாகிய திருமால்
திருக்கண் வளர்தலைக் கலைமகள் பார்த்தாள். (உசு)

கண்டுசேயிடைபுகன்றுநெறிகண்டுவடபான்
மண்டியேகவதுநோக்கியரிபாதிவழியின்
மிண்டிநாப்பண்வீழிதுஞ்சமலர்வாணிவிலகித்
கொண்டவேகமொடுதென்றிசையுமக்குறுகிணள்.

(இ-ள்.) கண்டு சேயிடை அகன்று நெறி கண்டு வடபால் மண்டி ஏக அரி அது நோக்கி - அதனைக்கண்டு தூரத்தில் நீங்கி வேறொரு வழிகண்டு வேள்விச்சாலைக்கு வடபாலாக நெருங்கிச்செல்ல, பாதி வழியின் மிண்டி நாப்பண் வீழி துஞ்ச - பாதி வழியில் வளர்ந்துசென்று அவ்வழி நடுவில் திருக்கண் வளர, மலர் வாணி விலகி சொண்ட வேகமொடு தென்திசை உறகுறுகிணள் - வெண்டாமரையில் வசிக்குங் கலைமகள் ந்கு நின்று விலகித்தான் கொண்டவேகத்தோடு தென்றிசை முகமாகப் பொருந்தச் சென்றாள்.

(உஅ)

மங்கவன்வீடாதுபிணைகச்சிநகரந

தன்னிடைக்குலையெனக்கிடைகொளத்தவளமான்
முன்னர்நோக்கிமுடிசாய்த்துநனிநாணமுதிர
வன்னதென்றிசையினீளிடையகன்றுவிலகி.

(இ-ள்.) பின்னும் அங்கு அவன் விடாது பிணை கச்சி நகரம் குலை என்ன கிடை கொள்ள - மீளவு மத்திருமால் விடாது செல்வஞ் செறிந்த அக்காஞ்சி நகரத்தில் ஓர் கரைபோலக்கண் வளர, தவளமான் முன்னர் நோக்கி முடிசாய்த்து நனி நாணம் முதிர - வெள்ளிய கலைமகள் முன்பு பார்த்துத் தலைசாய்த்து மிகவும் வெட்கமுறுக, அன்ன தென்திசையில் நீளிடையகன்று விலகி - அந்தத் தென்திசைக்குத் தூரமாகவே அங்கு நின்று அகன்று நீங்கி.

(உக)

வேள்விசெய்களமதன் குணதிசைக்கண்விரவி
யாழியிற்செலநடந்தனளயன்றன்மனைவி
தாழ்வுதீர்ந்தயனுகந்தனன்மகிழ்ந்துநலைவன்
குழ்கணங்கொளொடுமாயனெதிர்தோன்றியருள்வான்.

(இ-ள்.) அயன் தன் மனைவி வேள்வி செய்களம் அதன் குணதிசை கண் விரவி ஆழியில் செல நடந்தனள் - பிரமன் மனைவியாகிய கலைமகள் யாகசாலையின் கீழ்த் திசையில் கலந்து கடலிற் கலக்கச்சென்றனள், அயன் தாழ்வு தீர்ந்து உகந்தனன் - பிரமன் அக்குறையினின்று நீங்கி மகிழ்கூர்ந்தனன், தலைவன் மகிழ்ந்து குழ் கணங்கொளொடு மாயன் எதிர்தோன்றி அருள்வான் - இறைவன் என்புகூர்ந்து புடைகுழ்த் சிவகணங்கொளொடு திருமாலுக்கெதிரே காட்சித்தந்தருளுவான்.

(கூ)

இதுவும்அது.

சொன்னவண்ணஞ்செய்தநீசொன்னவண்ணஞ்செய்தவ
னென்னவென்றுமோங்குதியித்திருப்பெருநதி
மன்னுவல்லிளையெலாம்வாட்டுவேகவதியென
விந்நிலத்தினிற்சிறந்தின்பவாழ்வளிக்கவே.

(இ-ள்.) சொன்ன வண்ணம் செய்த நீ சொன்னவண்ணம் செய்தவன் என்ன என்றும் ஒங்குதி-சொன்னவண்ணஞ்செய்த நீ சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாளென்று எக்காலத்தும் உயர்ந்து விளங்கு வாய், இ திரு பெரு நதி மன்னு வல்லினை எலாம்

வாட்டுவேகவதி என்ன இ நிலத்தினில் சிறந்து இன்பவாழ்வு அளிக்க - இந்த அழகிய பெரியநதி நிலை பெற்ற வலிய வினைகளை யெல்லா மொழிக்கும் வேக வதியென்று இந் நிலவுலகத்திற் சிறந்து ஆன்மாக்களுக்கு இம்மையின்பமும் மறுமை யின்பமும் தரக் கடவது.

சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெருமானுக்கு, யதோத்காரியெனத் திருநாமம் வழங்கும்; அத்திருநாமத்திற்கும் அதுவேபொருள். (௩௧)

இரவிரூட்கணிக்நதியிப்பதிக்கணய்திடும்
வரவுகாணநீ யொருவாள் விளக்கொளியென
விர வினாய் விளக்கொளியிண்டு வென்னமேவுகென்
றருளியெந்நையிம்முறைவேள்விகாத்தளித்தபின்.

(இ-ள்.) இரவு இருள் கண் இநதி இபதி கண் எய்திடும் வரவு காண - இரவிகண் இருளில் இந்த நதியானது இந்நகரில் வரும் வரவைக்காண, நீ ஒரு வாள் விளக்கு ஒளி என்ன விரவினாய் - நீ ஒப்பில்லாத விளக்கொளியைப்போலக் கலந்தாய், விளக்கு ஒளி விண்டு என்ன மேவுக என்று எந்தை அருளி இ முறை வேள்வி காத்து அளித்தபின் - விளக்கொளிப் பெருமானெனப் பேர்வாய்ந்து விளங்கக்கடவாயென்று மெது இறைவன் அருள்செய்த இம்முறையாக வேள்வியையோம்பிப்பாது காத்தபின்.

நன்னராற்றுநீரென நண்ணினுடருக்களின்
மன்னிநிற்பநோக்கிவன்ருருவிற்செய்தண்டினே
முன்னவாணிதன்னையேற்றேய்த்ததீக்கையுற்றனன்
முன்னுசீர்கலையினுற்சோமமேற்றபின்னரோ.

(இ-ள்.) நன்னர் ஆற்று நீர் என்ன நண்ணினுள் தருக்களின் மன்னி நிற்ப நோக்கி - நன்மைவாய்ந்த நதிவடிவமாகவந்த கலைமகள் விருட்சங்களில் நிலைபெற்று நின்ற லைப் பார்த்து, வன் தாருவில் செய் தண்டி னேடு இன்ன வாணி தன்னை ஏற்று ஏய்ந்த தீக்கை உற்றனன் - வலிய அம்மரத்திற்செய்த தண்டத்தால் இந்தக் கலைமகளையேற்று வேள்விக்குரிய தீட்சைவாய்ந்து, சீர் தன்னு சீர்கலையினால் சோமம் ஏற்ற பின்னர் - அத் தண்டத்திற்பொருந்திய கலைமகள் கலையோடு அச்சோமமாகத்தைச் செய்யத்தொடங்கியபின்.

தருவிலுள்ள கலை மகள் கலையை அம் மரத்தாற் செய்த தண்டத்தி லேற்றினே ன்வி செய்யத் தொடங்கினமையால் ஏய்ந்த தீக்கை யுற்றனன் எனவும், பின்னர்க் கலையெனப் பதிதலால் வாள் வாணி தன்னை யேற்று எனவும் கூறினார் - வடமொழியில் கலைமகள் தேசினைத் தண்டத்தி லேற்று என்று வருதலால் விலையினு லென்னும் பாடத் தைக் கலையினால் என்றும். ஒடு என்னும் உருபு ஏதப்பொருளில்வந்த ஆலுருபிலும், ஆல் உருபு தலைமையில்வந்த வுடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் வந்தன. (௩௩)

இன்ன வட்பகுத்திரீயிருத்துவிக்கெனப்படு

நனமயிததூராவருணன் கரத்தளிப்பவம
மின்னை வாங்கிமீட்டவரவேதன்மாட்டிருத்தினர்.

(இ-ள்.) இருத்து விக்கு என்ன படும் அன்னவர்க்கு இன்னவள் பகுத்தி நீ என்ன கிளந்து அம் புயத்தன் அடதை நன் மயித்திரா வருணன் கரத்து அளிப்ப - இரு

த்த விக்குக னெனப்படும் அத்தன்மையோருள் இக்கலைமகளை அத்தண்டத்தினின்று வேறு பிரிப்பாய் நீ யென்று கூறிப் பிரமனைவன் அத் தண்டத்தை வசிட்ட முனிவர் கையிற் கொடுக்க, அமினனை வாங்கி மீட்டு அவர் வேதன் மாடு இருத்தினர் - அந்தக் கலைமகளை யத்தண்டத்தினின்றும் வாங்கிப் பிரித்து அவ்விருந்துவிக்குகள் அப்பிரமன் பக்கத்தி லிருத்தினார்கள்.

இருந்து விக்குகள் வேள்விச் சாலையிலுள்ள கல சாராதனைசெய்வோர்கள், அவர் களுள் தலைமையாய் முதலிலுன்னவர் வசிட்ட முனிவராதலால் இருந்து விக்கெனப் படும் அன்னவர்க்கு மயித்திராவருணன் கரத்தளிப்பவெனக்கூறினார். சூரியன் வருண் ன் இவர்கள் சம்பந்தமுள்ளவன் என்னும் காரணத்தால்வந்த மித்திரா வருணசம்பந்தி என்பது மயித்திரா வருணனைவந்தது சத்திதாந்த பதம். அன்னவர்க்குள் பதனிறு தியில் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு தொக்குநீன்றது. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

மீண்டுதிசைமுகன் தன்பான்மேவியவாணிமகிழ்த்தாங்
கீண்டியதன்னுருக்கொண்டேயெச்சத்துணையியுமாகிக்
காண்டகுபாங்கரிருப்பக்காதலன்வேள்விமுடித்தா
ளுண்டைவிதிமுறைத்தெண்ணீராமுனன்வல்வினைவென்றான்.

(இ-ள்) மீண்டு திசை முகன் தன்பால் மேவிய வாணி மகிழ்த்து ஆங்கு ஈண்டி ய தன் உரு கொண்டே எச்சம் துணையியும் ஆகி காண்டகு பாங்கர் இருப்ப - அத்தண் டத்தினின்றும் திருப்பிவந்த கலைமகளானவன் மகிழ்கூர்ந்து அவ்விடத்து நெருங்கிய தன து வடிவைவக்கொண்டு யாகத்தாக்குத் துணையியாய்க் காணத்தக்க தனது கணவன் பக் கத்திருக்க, காதலன் வேள்வி முடித்தான் ஆண்டை விதி முறை தெள் நீர் ஆடினன் வல்வினை வென்றான் - அவர் கணவனாகிய பிரமன் யாகத்தை முடித்து அவ்விடத்து விதியன்முறையே தெளிந்த நீரில் அவமிருதநானஞ்செய்து வலியலினையினின்றும் நீங் கினான்.

பராசத்தம் புசிக்கும்போதே யிடையிலேறுதலால் ஆகாமியவினையை வல்வி னையென்றார். (௩௫)

அங்கணங்ககத்தன் முன்னரணைந்துமனைவியர்மூவர்
துங்கவசிட்டன்முதலோர் சுராசுரர்சூழ்ந்துதுதிப்பத்
தங்குமவைவக்கணிருந்துசம்புலையுள்ளத்திருத்திப்
பொங்கியவன்பிறியானம்புரிந்துவழிபடும்போது.

(இ-ள்) அங்கண் இலங்கத்தின் முன்னர் அணைந்து மனைவியர் மூவர் துங்கவ சிட்டன்முதலோர் சுரர் அசுரர் சூழ்ந்து துதிப்ப - அவ்விடத்திற் சிவலங்கத்தின் முன் சென்று கலைமகள் சாவித்திரி காயத்திரியென்னும் மனைவியர் மூவரும் தவத்தாலுயர்ந்த வசிட்டன் முதலிய முனிவர்களுந் தேவரு மசுரரும்புடைசூழ்ந்து துதிக்க, தங்கும் அ வை கண் இருந்து சம்புலை உள்ளத்து இருத்தி பொங்கிய அன்பில் கியானம் புரிந்து வழிபடும்போது - தான்றங்கிய சபைக்களத்திலிருந்து இறைவனைத்தனது மனத்திலிரு த்தி மேலெழுந்த அன்பிறற்றியானித்து வழிபடுங்காலத்திலும்.

அவமிருதநானஞ் செய்தபின் மீண்டும் யாகசாலையிற் சென்றிருத்தல் முறையாத லால் வசிட்டன் முதலோர் சுராசுரர் சூழ்ந்து துதிப்பத்-தங்குமவைவக் கணிருந்து எனக்கூறினார். (௩௬)

வானவியங்கள் கலிப்பமலர் மழையண்டர்சொரிய
ஆனமில்சாமரையேந்தியுருத்திரமாதிரிட்டப்
பான்மையினறக்கந்தருவர் பாடிவிருதெடுத்தோத
ஞானசகந்தர் முதலோர் நண்ணியிருபுடையேத்த.

(இ-ள்.) வான இயங்கள் கலிப்ப மலர் மழை அண்டர் சொரிய - தேவதுந்து
பிக னொருபா லொலிக்கவும் மலர் வருஷத்தைத் தேவர்க னொருபாற் சொரியவும்,
உருத்திர மாதர் ஊனம் இல் சாமரை எந்தி இரட்ட - உருத்திர கணிகையர் குற்றமி
ல்லாத சாமரையையேந்தி ஒருபால் வீசவும், கந்தருவர் பான்மையினால் விருது எடுத்து
பாடி ஒத - கந்தருவர் முறையால் செய விருதை யெடுத்துப் பாடி யோர்பாற் புகழவு
ம், ஞானசகந்தர் முதலோர் நண்ணி இரு புடை ஏத்த - அருள் ஞானம் வாய்ந்த சக
ந்தர் முதலிய முனிவர்வந்து இரண்டு பக்கத்திலும் நின்று துதிக்கவும்.

சகந்தர், சகாதர், சனற்குமாரர், சககர் நால்வரும் திருவருண் ஞாநமுடையவ
ராதலால் ஞானசகந்தர் முதலோர் என்றார். (௩௭)

எண்டிசையாளர் முடிகளினையடி தாங்கி நடப்ப
வண்டிளர்கோதையுமையையடி த்தலமீ துறக்கொண்டு
பண்டைமழவிடையேறிப்பண்ணவர் தம்பெருமானும்
விண்டலமேற்கொளவெய்திவிழைதருகாட்சியளித்தான்.

(இ-ள்.) எண் திசை ஆளர் முடிகள் இணை அடி தாங்கி நடப்ப - அட்டகிக்
குப் பாலர்கள் தமது தலைகளில் இரண்டு திருவடிகளைத் தாங்கி நடக்கவும், பண்ணவர்
தம் பெருமானும் வண்டு உளர் கோதை உமையையையடி தலம் மீது உற கொண்டு
பண்டை மழ விடை ஏறி - தேவர்கள் தலைவனாகிய இறைவனும் வண்டிக ளொலிக்குங்
கூந்தலை யுடைய உமையம்மையைத் தன் மடித்தலத்தின் மேற்பொருந்த அமைத்துத்
தொன்று தொட்டுள்ள இடப ஊர்தியின் மேலா ரோகணஞ் செய்து, விண் தலம் ஏர்
கொள எய்தி விழைதரு காட்சி அளித்தான் - ஆகாயத்தி லழகமையப் பொருந்தி விரு
ம்பத்தக்க காட்சி தந்தருளினான்.

அறக் கடவுளே இடப தேவர் ஆதலால் பண்டை மழவிடையென்றார். இதனை
முன்னர்க்காண்க. (௩௮)

கண்டுவிடுஞ்சனெழுந்துகரையறுகாதல் கைமிக்குக்
கொண்டபுளகங்கண்மல்க்குவித்தகைசென்னியிலேற
விண்டமொழிகள் குழறவின் பவெள்ளத்திடையாடி
மண்டனில்வீழ்ந்துவணங்கிமறைமொழிகொண்டுதுதிப்பான்.

(இ-ள்.) விரிஞ்சன் கண்டு எழுந்து கரை அறுகாதல் கைமிக்குகொண்ட புளக
ங்கள் மல்க குவித்தகை சென்னியில் ஏற-பிரமன் கண்டெழுந்து அளவில்லாத ஆசை
மீதார்தலாலரும்பிய புளகங்கள் நிரம்பக்கூடப்பிய கை சிரசின்மேலேற, விண்ட மொழி
கள் குழற இன்பவெள்ளத்திடை ஆடி - கூறிய துதிகள் தமொறப் பேரின்பவெள்ளத்தி
ல்முழுதி, மண் தனில் வீழ்ந்து வணங்கி மறைமொழிகொண்டு துதிப்பான் - நிலவுலகி
ன்மேல் வீழ்ந்து வணங்கி வேதவாக்கிபங்களார் றுதிக்கத்தொடங்கினான்.

தான் கருதியது கைகூடியாததலால் கரையறுகாதல்மிக்கு எனவும், காதல் அன்
பின் காரியப்படாததலால் அன்பினைக் காதலாகவுபசரித்தும், மீதூர்ந்த பேரின்பத்தால்
வினைந்ததாதலால் கொண்டபுளகங்கண்மல்க்கு குவித்தகைசென்னியிலேற-விண்டமொ

ழிகள்குழறியெனவும், தண்டா காரமாக வீழ்ந்தனன் ஆதலால் மண்டனில் வீழ்ந்து வணங்கியெனவுக்கூறினார்.

(௩௧)

அடியவரிழைத்தகுற்றமனந்தமும்பொறுப்பாய்போற்றி
கொடியவர்தம்மைச்செய்யுங்குற்றங்கண்டொறுப்பாய்போற்றி
யொடிவறுவணக்கமுற்றுங்கைக்கொளுமுடையாய்போற்றி
முடிவிலாமொழிகட்டுகலலாம்வாச்சியமுதலேபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியவர் இழைத்த குற்றம் அனந்தமும் பொறுப்பாய்போற்றி - அடியவர் செய்த அளவில்லாத குற்றமனைத்தையும் பொறுப்பவனே வந்தனம், கொடியவர்தம்மை செய்யும் குற்றம் கண்டு ஒறுப்பாய்போற்றி - கொடியோர் செய்யுங் குற்றங்களைக்கண்டு அவர்களைத் தண்டிப்பவனே வந்தனம், ஒடிவு அறும் வணக்கம் முற்றும் கைகளும் உடையாய் போற்றி - ஆன்மாக்கள் செய்யுந் நீங்குதலில்லாத வணக்க முழுமையுங் கைக்கொள்ளும் என்னை யாளாகவுடையவனே வந்தனம், முடிவு இல்லாத மொழிகட்கு எல்லாம் வாச்சியமுதலேபோற்றி - அளவுபடாத வேதவாசகங்களுக்கெல்லாம் வாச்சியமாயுள்ள காரணனேவந்தனம்.

கொள்வோன் வன்மையால் அடியவர் செய்யுங் குற்றம் புண்ணியமாய் முடிதலால் குற்றமனந்தமும் பொறுப்பாய்போற்றியெனவும், அடியவரல்லாதவர் கொடிய ராதலால் கொடியவர் எனவும், அவர்கள்செய்யும் புண்ணியம் பாவமாதலால் குற்றங் கண்டொறுப்பாய்போற்றியெனவும், அயன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் தானும் நின்றலால் அவவத்தேவர்களுக்குச்செய்யும் வணக்கங்கள் முற்றும் இறைவனாய் நிற்குந் தன்னைவந்து சார்தலால் ஒடிவறுவணக்கமுற்றுங் கைக்கொள்ளுமுடையாய் எனவும், வேதம் வரையறுத்தற்கரியதாதலால் அதனை முடிவிலாமொழிகள் எனவும், அது அவவினைவனையே சுட்டிக்கூறுதலால் வாச்சியமுதலேயெனவுக்கூறினார்.

அடியவர்செய்த பாவம் புண்ணியமாம் என்றது சிவாபராதி யாய் நின்ற தனது பிதாவின் காலையறவெறிந்த சண்டசநாயனா டிட்டதும், அடியவரல்லாசெய்யும் புண்ணியம் பாவமாமென்றது தக்கனிடத்துங்காண்க. இவற்றை—

“அரணடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரணடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்விதீமையாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகம்நன்மையாய்த்தே” எனவும்,

எல்லாத் தேவர்களுந் தானாய் நின்றலால் அவ்வவர்களுக்குச்செய்யும் வணக்கந் தன்னைச்சாரும் என்றதை—

“யாதொருதெய்வங்கொண்டரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனூர்தாம்வருவர்” எனவும் சிவஞானசித்தியாரிலும்,

வேதம் இறைவனையே சுட்டிக்கூறும் என்றதை—

“பரவுறுமறையருத்தம்பரமென்றும்பரமென்றும்
இருவகையாகுமுன்னதியல்சகளத்தின்வேறாய்ப்
பொருவினிட்களமாய்நின்றபூரணசிவமேயாகும்” எனச் சூதசந்தையிலும்

வருதல் காண்க.

(௪0)

சீதநீருலகம்போற்றுந்தேவர்க்குந்தேவேபோற்றி
கோதறவுண்மைகாட்டுங்குரவர்க்குங்குருவேபோற்றி

பூதநாயகனேபோற்றிபுரீசர்க்குமீசாபோற்றி
பாதியிலுமையவைத்தபசுபதியேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்) சீதம் நீர் உலகம் போற்றும் தேவர்க்கும் தேவேபோற்றி - குளிர்ந்த கடல்கூழ்ந்த உலகிலுள்ள ஆன்மாக்கள் போற்றும் தேவர்க்கும் தேவனே வந்தனம், கோது அற உண்மை காட்டும் குரவர்க்கும் குருவேபோற்றி - குற்றமற உண்மை நெறியை ஆன்மாக்களுக்கு குணர்த்தும் ஆசியர்க்கும் ஆசிரியனே வந்தனம், பூதநாயகனே போற்றி புரி ஈசர்க்கும் ஈசா போற்றி - பஞ்சபூதங்களுக்குத் தலைவனே வந்தனம் இந்நிரபதமுதலிய வற்றையாளும் இந்நிராதியர்க்கும் இறைவனே வந்தனம், பாதியில் உமையவைத்த பசுபதி போற்றி போற்றி - இடப்பாவில் உமையம்மையை வைத்த பசுபதியே வந்தனம் வந்தனம்

அயன்முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனாதலால் சீதநீருலகம்போற்றும் தேவர்க்குந்தேவையெனவும், ஆன்மாக்களும் உண்மைநூலை விளக்கிய ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியனாதலால் கோதறவுண்மைகாட்டுங் குரவர்க்குக்குருவேயெனவும், பஞ்சபூதாதிகளாயிருத்தலால் பூதநாயகனேயெனவும், இந்நிரபதமுதலியவற்றையாள மிந்நிராதியராயானுஞ் சருவாதிகளாதலால் புரீசர்க்கு மீசா எனவும், பிரமன்முதல் பிபிலகாந்தமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனாதலால் பசுபதியெனவுகூறினார்.

உண்மைகாட்டுங் குரவர்க்குக்குருவே என்றதை—

“ தும்பியுமினும்வண்டுஞ்சுருப்பருநிறைந்துபாட
பம்பியமுனைகவாய்விண்டுபசுநூலெள்ள்வாக்கும்
வம்பியல்கடுக்கைகமலைமலிகடைப்பெருமானெங்கள்
அம்பிகைபாகத்தோனையாகியாசிரியனாவான்.

அன்னவனடிமாணக்களுயிரமணிவாயம்பொற்
பன்னகப்பாயன்மீதுபயோதரம்போலத்துஞ்சும்
மின்னகுமணிப்பூண்மாயன்விளம்புற்றவன்மாணக்கன்
கன்னலபகுதலைத்திஞ்சொற்கலைமகன்மாணன்மாநோ.
மொழிதருமவன்மாணக்கன்முக்குறும்பெறிந்துசன்மப்
பழிதபுத்துயர்ந்துநின்றபடர்புகழ்ச்சனற்குமாரன்
இழிவறுமவன்மாணக்கனிந்திரியங்கள்செல்லும்
வழிமனம்போகவொட்டாமாதவவியாதன்மன்னோ.

மற்றவனடிமாணக்கன்மாதவத்துயர்ந்துரீரயான்” எனவும்,

வேதத்தினடுக்கண்டத்திலுள்ள சதவுருத்திரநோத்திரங்களாதலால் தேவர்க்குந்தேவே, பூதநாயகனே புரீசர்க்குமீசா பசுபதியே என்றதை—

“ தருவாகிசொருபோற்றிதருபசுபதியேபோற்றி
திருவாளர்புகழும்பல்கேத்திரபதிபோற்றிபோற்றி
மருவாரோடதிருக்கவன்செந்துபதியேபோற்றி
யொருவாதயாவருக்குமொருபதிபோற்றிபோற்றி” எனவும் வருஞ் சூதச

ங்கிதையிற்காண்க.

(சக)

ஒருமுறைபத்துநூறுபுறமுறைபுனதாள்போற்றி
மருவரும்பொருளேபோற்றிமறுவலும்போற்றிபோற்றி
யிருநிறமிடற்றாய்போற்றியென்றுநாத்தழும்பவேத்திக்
திருமலர்க்கடவுள்போற்றச்சிவபிரானருளிச்செய்யும்.

(இ-ள்.) ஒரு முறை பத்து நூறாயிரம்முறை உன தான் போற்றி - ஒரு தரமு மன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரத்தாரும் உனது திருவடிக்கு வந்தனம், மருவரும் பொரு ளே போற்றி மறுவலும் போற்றி போற்றி - எப்பொருளிலும் கலந்த அரிய பொருளே வந்தனம் மீளவும் வந்தனம் வந்தனம், இருள் நிற மிடற்றாய்போற்றி என்று - இருள்போ லுங்கரிய நிறம்வாய்ந்த ஸ்ரீ கண்டனே வந்தனமென்று, திருமலர் கடவுள் நா தழும்ப ஏத்தி போற்ற சிவபிரான் அருளிசெய்யும் - அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் நாததழும்பேறத் துதித்து வணங்கச் சிவபிரானு ரருளிச்செய்வார். (௪௨)

உவந்தனமறையோயுன்றன்பத்தியினுறுதிநோக்கிச்
சிவந்தருமெம்பானீமுன்வேட்டவாதிருமாலோடும
பவந்தருமலகமெல்லாம்படைத்தியாலென்றுநல்கத்
தவந்திகழ்வேதன்மற்றுமிதுவொன்றுதாழ்ந்துவேண்டும்.

(இ-ள்.) மறையோய் உன்றன் பத்தியின் உறுதி நோக்கி உவந்தனம் - பிரமனே உனதுபத்தியின் உறுதியைப் பார்த்து மகிழ் கூர்ந்தோம், சிவம் தரும் எம்பால் நீ முன் வேட்ட ஆறு திருமாலோடும பவம் தரும் உலகம் எல்லாம் படைத்தி என்று நல்க-நன் மை மிக்க எம்மிடத்து நீ விரும்பியபடி திருமாலுடனே தோன்று முலகமெல்லா வற் றையும் படைப்பா யென்று திருவருள்செய்ய, தவம் திகழ் வேதன் மற்றும் இது ஒன்று தாழ்ந்து வேண்டும் - தவத்தால் விளங்கும் பிரமன் மீளவும் இதனைத் தாழ்ந்து வே ண்டுவான்.

மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

(௪௩)

என்றனத்தானமாகயானுறையிருக்கைதன்னை
யுன்றனத்தானமாகக்கோடலானும்பபோறே
நன்றுமித்தானமென்றுநவில்சிவாத்தானப்பேரா
னின்ரிடவிங்குநாளுநீயினிதுறைதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) உம்பர் ஏறே எந்தன் ஆத்தானம் ஆக யான் உறை இருக்கை தன்னை உன் தன் ஆத்தானம் ஆக கோடலான் - திருமால்முதலிய தேவர்களாகிய ஆணைகளுக்கு ஓர் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே எனக்குரிய தானமாக நாளிருக்கும் இருக்கையை உன க்குரிய தானமாக நீ கைக்கொள்ளுதலால்,நன்றும் இ தானம் என்றும் நவில் சிவாத்தான ப்பேரால் நின்றிட இங்கு நாளும் நீ இனிது உறைதல் வேண்டும்-மிகவும் இந்தத்தானம் எக்காலத்தும் யாவரும் புகழுஞ் சிவாத்தான மென்னும் பேரால் நிலை பெற இவ்விடத் து எந்நாளும் நீ இனிதாக வாசஞ்செய்ய வேண்டும்.

சிவாத்தானமெனவந்ததுபோல் என்றனத்தானமாக எனவந்தது. ஆ து என்னும் ஆறனுருபு ஈறுதொக்கு நின்றதாகக்கொண்டு என்றனத்தானமாக என்பதற்கு என்னு தா னமாக எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. பிரமேச்சரம் என்பது சிவாத்தானம் என் னும் பெயரால் வழங்கவேண்டும் என்பான் இத்தானம் என்றும் நவில் சிவாத்தானப்பே ரால் நின்றிட இங்குநாளும் நீயினிதுறைதல்வேண்டும் என்றான். வேண்டும் என்பது வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வருதலால் வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த வியங் கோள் வினைமுற்று. (௪௪)

நின்னருட்குரியேனாகிநின் பணிதலைநின் றுற
வுன்னடியிணைக்கீழ்ப்பத்தியுலப்புருதடியெனென்று
நன்னெறியொழுகச்செய்யாய்நவில்சிவாத்தானத்தெய்தி
யென்னரோயெனினுநின்னையேத்தினோரும்யக்கோடி.

(இ-ள்.) நின் அருட்கு உரியேன் ஆகி நின் பணிதலைநீற்று - உனது திருவருட் குரியவனாகி உனது திருப்பணியினின்றும், ஆனான் அடி இணைக்கீழ் பத்தி உலப்புறாது அடியேன் என்றும் நல் நெறி ஒழுக்கம் செய்யாய் - நீங்காத உனது திருவடிக்கீழ் யான் கொண்ட அன்பு அழியாது அடியேன் எக்காலத்தும் உனது அருள் நெறிப்பட்டு டொ முகச்செய்தருளாய், நவிலு சிவாத்தானத்து எய்தி என்னோ எனினும் நின்னை ஏத்கினோர் உய்ய கோடி - யாவரும் புகழுமிச் சிவாத்தானத்தையடைந்து எத்தன்மைய ராயினு முன்னை வணக்கினோர் கடைத்தேற ஆட்கொண்டருள்வாய்.

என்னோ மெனினும் என்றது கீழாயினோரை.

(சடு)

உவாமுதற்சிறந்தநாளினுடைதிரைப்பிரமதீர்த்தத் தவாவுடனாடிச் செய்யுங்கடன்முடித்தடிசேளுள்ளேத் தவாதசீர்ச்சிவாத்தானத்துவழிபடுந்தகையோர்செல்வக் குவாலொடுமினிதுவாழ்ந்துமுத்தியிற்கூடச்செய்யாய்.

(இ-ள்.) அடிகேள் - அடிகளே, உவா முதல் சிறந்த நாளில் உடை திரை பிரமதீர்த்தத்து அவாவுடன் ஆடி செய்யும் கடன் முடித்து உன்னை தவாதசீர் சிவாத்தானத்து வழிபடும் தகையோர் - அமாவாசை முதலாக சிறந்த நாள்களில் கலையோடு மோதி யுடைந்த அலைகளையுடைய பிரமதீர்த்தத்தில் விருப்பத்தோடு நீராடித் தாளுசெய்யுங்கடன்களை முடித்துத் தேவரீரைக் கொடாத சிறப்புவாய்ந்த இச்சிவாத்தானத்திற் றொண்டு படுத்தன்மையை யுடையோர், செல்வம் குவாலொடும் இனிதுவாழ்ந்து முத்தியிற்கூட செய்யாய்-செல்வத்திரளோடும் இம்மையில் இனிதாக வாழ்ந்து மறுமையில் முத்திநெறியிற்கூடச் செய்யாய்.

உவாமுதற் சிறந்தநாளென்றது விதிபாதம், கிருஷ்ணாட்டமி, கிருஷ்ணசுதர்த்தசி, கிரகணம், பித்திர்தினங்கள். செல்வக்குவாலொடும் இனிதுவாழ்ந்து என்றது இம்மையிலும், முத்தியிற்கூட என்றது மறுமையிலும் எனக்கொள்க.

(சஎ)

என்றிரந்தேத்தவெல்லாமருள்புரிந்திலிங்கத்தெங்கோ னென்றினையனுமாலையுலகொடும்விழுங்கியிளத் தொன்றுபோன் முறையானல்கித்துகளறுசிவாத்தானத்தின் மன்றவன்ருளான்முன்னர்வைகின் னுவகைகூர்ந்து.

(இ-ள்.) என்று இரந்து ஏத்த எங்கோன் எல்லாம் அருள்புரிந்து இலிங்கத்து ஒன்றினன் - என்று குறையிரந்து பிரமன்றுதிகக் எமது பெருமான் அவன் குறையிரந்த எல்லா வற்றையு மருள்செய்து சிவலிங்கத்திற் கலந்தனன், அயனும் மலை உலகு ஓடும் விழுங்கி மீள் தொன்றுபோல் முறையால் நல்கி - பிரமனுக் திருமாலையுலகோடும் தன்னுளடக்கி மீளவும் முன்போல முறையாற் சிருட்டித்து, துகள் அறு சிவாத்தானத்தின் மன்றவன் அருளால் முன்னர் உவகைகூர்ந்து வைகின் - குற்றமற்ற சிவாத்தானத்திலவ்விறைவன் நிருவருளால் அவன் சிருமுன்மகிழ்கூர்ந்துதங்கி.

வைகின் முறமெச்சம்.

(சஎ)

எழுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

முத்துமனத்தைத்தோற்றினனதன்பான்முழங்குகாயத்திரியதனிற் சந்தைகளவற்றிற்சாமமச்சாமத்தன்னிடையெசுர்களங்கவற்றின்மைத்துடைநெடுமாலவனிடையுப்பைபங்குழ்பயிர்களின்மதியமம்மதியினுத்துறும்பசுக்கள்பசுக்களினங்கவானுவனிடையுலகெலாந்தந்தான்.

(இ-ள்.) முத்துமனத்தை தந்தனன் - முற்பட மனத்தைச் சிருட்டித்தனன், அதன்பால் முழங்கு காயத்திரி - அம்மனத்தினிடத்து முழங்காநின்ற காயத்திரியையும்,

அதனில் சந்தைகள் அவற்றில் சாமம் அசாமந்தன்னிடை எசர்கள் - அதனிடத்திலிருந்து வேதங்களையும் அவ்வேதங்களிலிருந்து சாமத்தையும் அச்சாமத்திலிருந்து எசர்களை யும், அவற்றின் மைந்து உடை நெடுமால் அவனிடை பைங்கூழ் பயிர்களின் மதியம்-அவைகளிலிருந்து வலிமையையுடைய திருமாலையும் அத்திருமாலிடத்திலிருந்து பசியபயிர்களையும் அப்பயிர்களிடத்திலிருந்து சந்திரனையும், அமதியின் உந்துறும் பசுக்கள் பசுக்களின் மகவான் உவனிடை உலகு எல்லாம் தந்தான் - அச்சந்திரனிடத்திருந்து பசுக்களையும் அப்பசுக்களிடத்திருந்து இந்திரனையும் அவ்வந்திரனிடத்திருந்து உலகமெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தான்.

பைங்கூழ் என்றது ஓடதிகளை.

(சஅ)

இம்முறையொருவரொருவரைப்படைத்துச்செருக்கும்றிவர்களைப்பரமென், தும்மைவல்லிளையான் மருளுநர் மருள்கவுண்மை நூலுணர்ந்தருள்குடஞ், செம்மையோரெல்லாம்விடமிடற்றடக்கித்தேவரைப்பூந்துயர்குணங்கண், மும்மையுங்கடந்தமுதல்வனையெவர்க்குமூலகாரணனெனத்தெளிவார்

(இ-ள்) இ முறை ஒருவர் ஒருவரை படைத்து செருக்கும் இவர்களை பரமென்று - இம்முறையாக ஒருவர் ஒருவரைப்படைத்து இறுமாக்கும் இத்திருமாலையும் பிரமனையுமோர்பொருளென்று, உம்மை வல்லிளையான் மருளுநர் மருள்க - முற்பிறப்பிற் செய்த வலிய தீவினையால் மயங்குவோர் மயங்குக, உண்மை நூல் உணர்ந்து அருள்குடும் செம்மையோர் எல்லாம் விடம் மிடறு அடக்கி தேவரை புரந்து உயர் குணங்கள் மும்மையும் கடந்த முதல்வனே எவர்க்கும் மூலகாரணன் என்ன தெளிவார் - பொய்நூலையொழித்து மெய்நூலையுணர்ந்து திருவருளோடுகூடும் நடுநிலைமையையுடையோர் யாவரும் விஷத்தை ஸ்ரீகண்டத்திலடக்கிப் பிரமன்முதலிய தேவரைப் பாதுகாத்து உயர்ந்த முக்குணங்களையுங்கடந்த இறைவனே யாவர்க்கும் மூலகாரணனென்று தெளிவார்கள்.

பிரகிருதித்துவத்தின் காரியப்பாடாதலால் குணங்கள் மும்மையுங்கடந்த என்றார்.

(சக)

சிவரத்தானப்படலம்-முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கூறலு.

மணிகண்டிச்சரப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

நிமிறுகாலுழக்கமுகையுடைந்தலர்ந்துநெட்டிதழ்வாய்தொறுநறவ, முபிழ்மலர்த்தடஞ்சூழ்திருச்சிவரத்தானத்துண்மையைத்தெரிந்தவாறுநாதா, மமிழ்தமுங்கைப்பக்குழாங்குழாமாகியறிஞர்தாங்கழகங்கடோறுந், தமிழ்தெனிகாஞ்சிவரைப்பினின்மணிகண்டிச்சரத்தலத்தியல்புரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நிமிறு கால் உழக்க முகை உடைந்த அலர்ந்து நெட்டிதழ் வாய் தொறும் நறவம் உமிழ் மலர் தடம் சூழ் திரு சிவரத்தானத்து உண்மையை தெரிந்த ஆறு உரைத்தாம் - வண்டுகள் மிதித்துக் காலாற்கலக்க அரும்புகள் நெகிழ்ந்துவிரிந்து நீண்ட இதழின் வாய்தோறுந் தேனைச்சிந்து மலர்கள்நெருங்கிய தடாகஞ்சூழ்ந்த அழகிய சிவரத்தானத்தினுண்மையைத் தெரிந்தபடி கூறினோம், அறிஞர் தாம் குழாம் குழாமாகி அமிழ்